<u>Αυτήν την Τετάρτη στις 13_00 θα είμαι στο καμαράκι στο κοινό αγωνιστικό πλαίσιο</u>

<u>και την Πέμπτη στις 14_00 θα είμαι στην Α5 στη γενική συνέλευση του συλλόγου</u>

κι οι λόγοι είναι πολλοί απλοί:

- Γιατί η ουρά στη λέσχη **κοντεύει να κλείσει την Εγνατία**. Η αναμονή στην λέσχη αγγίζει πλέον την **μία (!!!) ώρα** και αποτελεί πιο αποθαρρυντικό παράγοντα ακόμα κι από τον έλεγχο του πάσο. Η κατάσταση είναι αβίωτη κι ο πονοκέφαλος δεδομένος. Όταν κάποτε (όσοι και όσες είμασταν στην σχολή πριν την ιδιωτικοποίηση) μας θυμόμαστε να λέμε «πετάγομαι για λίγο στην λέσχη» πλέον οργανώνουμε στο πρόγραμμα μας ένα καθημερινό δίωρο κενό για να το βολέψουμε.

Γιατί συμβαίνει αυτό;

Η κρίση κι η αύξηση της ζήτησης είναι η μισή πραγματικότητα. Η υπόλοιπη μισή κρύβεται **στην μη λειτουργία της πάνω λέσχης, που λειτουργούσε πριν την ιδιωτικοποίηση.** Η πάνω λέσχη εξυπηρετούσε μεγάλο κομμάτι των φοιτητών και οι γιγάντιες ουρές εμφανίστηκαν με το κλείσιμό της, πριν περίπου δύο χρόνια.

Τι θα κάνουμε;

Στην συνέλευση της Πέμπτης να αποφασίσουμε συλλογικά ν' απευθυνθούμε στα αρμόδια όργανα (πρυτανικές αρχές ή δ.σ. της λέσχης), θέτοντας τους το αίτημα για «**επαναλειτουργία της πάνω λέσχης**». Σε περίπτωση που μας αγνοήσουν πλήρως (κάτι που συμβαίνει τα τελευταία δύο χρόνια), να προχωρήσουμε **σε κατάληψη της «πάνω» λέσχης,** στην οποία αυτή τη στιγμή σιτίζεται το καθηγητικό προσωπικό. **Η κατάληψή μας να συνεχιστεί έως ότου ασχοληθεί κάποιος με το ζήτημα και λάβουμε κάποια δέσμευση.**

- Γιατί **το νέο πρόγραμμα σπουδών θέτει αυστηρότερα προαπαιτούμενα για την επιλογή τομέα.** Αυτήν την στιγμή, με το υπάρχον πρόγραμμα σπουδών, **ένας στους τρεις (!!) συμφοιτητές** μας δεν καταφέρνει να επιλέξει τομέα στην ώρα του, ενώ το **20% ούτε σε δεύτερη διαδοχική χρονιά.** Το νέο πρόγραμμα σπουδών που θα εφαρμοστεί από του χρόνου θέτει ακόμα αυστηρότερο όριο από τα 17 περασμένα μαθήματα. Πληροφορίες για το ζήτημα του νέου προγράμματος σπουδών και τις περσινές δράσεις του συλλόγου μας για το θέμα θα βρείτε εδώ.

Να αποφασίσουμε στην συνέλευση την **αναίρεση του ορίου των προαπατουμένων**, τόσο στο **υπάρχον** όσο και στο **νέο πρόγραμμα σπουδών**. Απευθυνόμαστε ιδιαίτερα στο πλήθος συμφοιτητών μας **που καθυστερεί στις σπουδές του, αδυνατώντας να πάρει τομέα.** Αν λάβουμε τέτοια απόφαση στην συνέλευση, να την διεκδικήσουμε μαχητικά στην επόμενο «τμήμα καθηγητών».

- Γιατί ο **νόμος πλαίσιο**, που είναι η μήτρα του προβλήματος κι οδηγεί το δημόσιο πανεπιστήμιο σε πλήρη ξεπεσμό κι υποχρηματοδότηση, **θα εφαρμοστεί κατά γράμμα**. Παρά τις όποιες κατά καιρούς δεσμεύσεις της κυβέρνησης για το αντίθετο, μετά τη συμφωνία με τους εταίρους για το 3ο μνημόνιο, ο νόμος πλαίσιο θα εφαρμοστεί απόλυτα.

- Γιατί η κατάσταση στην Ειδομένη συνεχίζει να είναι οριακή. **Η δράση του συλλόγου μας την προηγούμενη βδομάδα** (πληροφορίες εδώ) επιβεβαίωσε την ανάγκη προσφοράς βοήθειας στους πρόσφυγες πολέμου που καταφθάνουν καθημερινά κατά χιλιάδες. Να αποφασίσουμε την **συνέχιση της συλλογής ειδών πρώτης ανάγκης και την εκ νέου μετακίνηση μας στην Ειδομένη για την προσφορά βοήθειας**. Να καταδικάσουμε τις στρατιωτικές επιχειρήσεις του ΝΑΤΟ στη Συρία, στις οποίες **συμμετέχει και η Ελλάδα** κι οδηγούν όλον αυτόν τον κόσμο στη δυστυχία, την προσφυγιά ή ακόμα και στο θάνατο.

- Γιατί μπορεί να υπάρχουν **χίλια δυο ακόμη ζητήματα**, μικρά ή μεγάλα, περισσότερο ή λιγότερο σημαντικά, της σχολής ή εκτός αυτής, που έχει εντοπίσει ο καθένας μας τα οποία θεωρεί άξια αναφοράς και χρήζοντα συλλογικής επίλυσης. **Δεν είμαστε αυθεντίες, ούτε έχουμε χαρτογραφήσει κάθε ζήτημα που υπάρχει**. **Γι' αυτό καλούμε την Τετάρτη στις 13_00 στο καμαράκι του συλλόγου, στην δημιουργία κοινού αγωνιστικού πλαισίου,** ώστε να δημιουργηθεί από όσους/ες βρίσκουν τον εαυτό τους στους αγώνες κι όχι στην ανάθεση και για να μπορεί να εμπεριέχει όλα τα σημαντικά ζητήματα.

- Γιατί **ο συλλογικός δρόμος κι οι γενικές συνελεύσεις** του συλλόγου δεν είναι ένα αναίτιο κόλλημα που έχουμε. Είναι, απλούστατα, ο μόνος τρόπος να θέσουμε τις **συλλογικές μας ανάγκες ως οδηγό και την συλλογική μας έμπνευση ως τρόπο.** Γιατί απλούστατα αν δεν ασχοληθούμε εμείς με τα παραπάνω προβλήματα, δεν θα το κάνει κανένας υπουργός, πρύτανης ή μεγαλοκαθηγητής. Γιατί τελικά, ο συλλογικός αγώνας όποιο αποτέλεσμα κι αν έχει, σίγουρα είναι πιο σπουδαίος και πιο ενδιαφέρον από την παθητική αποδοχή της μιζέριας.

ΑΡ.ΑΓ.Ε. ★ Ε.Α.Α.Κ.

http://arage-e-a-a-k.blogspot.com/